

פינת העורך

עובדים זרים

עם כל הקושי בנושא יש חשיבות רבה בהיכרות עם הבעיה ובהתמודדות מפוכחת איתה. הנושא גם מעסיק מאוד את מוסדות התאחדות מגדלי בקר, בלי קשר לאידיאולוגיה האישית של כל אחד מאיתנו.

אחד הפתרונות שהמדינה העמידה לרשות החקלאים הוא אימוץ טכנולוגיות מתקדמות חוסכות עבודת ידיים ואף הקצתה לכך מאות מיליוני שקלים. ברפת יוצא לדרך פיילוט של 15 מיליון שקל לסיוע ברכישת רובוט כתחליף לעבודת ידיים בחליבה וגם כגורם משיכה לדור צעיר.

שיעור הסיוע הוא משמעותי ויכול להגיע עד ל-200,000 שקל לרובוט ואין מגבלה למספר הרובוטים, שיירכשו בשני המגזרים. מעבר למחיר הכלכלי לרובוט, יש מחיר נוסף והוא ויתור על הקצאת עובד זר בעוד שנה.

בחוברת זו מובא סיכום שיחה מעניינת עם **ד"ר תניב רופא**, מנהלת האגף לתכנון כלכלי ואחראית על נושא העובדים הזרים במשרד החקלאות. הרובוט הוא טכנולוגיה טובה שגם עברה את חבלי הקליטה ברפת הישראלית ויכול להתאים בעיקר לרפת המשפחתית. ירידת שער היורו בצד הסיוע הממלכתי מגדילים את האטרקטיביות שלו. הוא אינו מתאים לכל אחד ולא כולם יכולים לקנות אותו, לאחר ההשקעות הכבדות במהלך הרפורמה. מומלץ להירשם עד 15.7 בטופס המצורף לקול הקורא, זה לא מחייב וגם לא עולה כסף. עד חודש נובמבר יש זמן לשקול את העניין ולהצטרף באם זה יהיה מתאים. חשוב להמשיך באימוץ אמצעים שיש בהם חיסכון בעבודה ולהקדיש הרבה מחשבה על "היום שאחרי" ההחלטה להוציא יותר עובדים זרים מהרפת. יש גם להיערך למאבק על השארת מכסת עובדים חיונית, "מנת ברזל", שהתאחדות הגדירה, כ-500-600 עובדים שייתנו מענה ראוי למקומות שיש קושי להשיג עובדים ישראלים או שהזמינות שלהם בעייתית. יש לנו שנתיים שקטות יחסית בחזית הזאת, אך הרוחות סוערות במדינה וראוי להקדיש מחשבה מעמיקה לנושא, ברפת הבודדת וגם ברמת הענף.

יוסי מלול

הרפתנים, כמו כל החקלאים, חיים בעולם של אי ודאות, על אף ההגנות שיש להם. הם צריכים להיות דרוכים כל העת לשינויים שחלים בהחלטות ממשלה, בפגעי מזג האוויר, במצב השוק העולמי, ברמות מחירי חומרי הגלם והמוצרים הסופיים. לעתים הם אף יוצאים למאבק על אינטרסים חיוניים.

אחד הנושאים המטרידים את היצרנים ובמיוחד את חברי המשק המשפחתי הוא – **המשך העסקת עובד זר ברפת**.

עובדים זרים נכנסו לרפת באופן רשמי בתחילת הרפורמה (כן, עברו מאז כ-12 שנה), כאשר המדינה החליטה "להפנים ברפת יתרונות לגודל". מה שהיה בעבר משק משפחתי קטן שבני המשפחה יכלו להתמודד איתו עם קשיים גדולים, הפך בלתי אפשרי כאשר הרפת גדלה, החליבות התארכו, הגמעת היונקים הרבים, חלוקת האוכל, הטיפול בזבל, הקפדה על דרישות איכות מגוונות וכן התבגרות הרפתן וקשיי התמודדות.

גם הדרישה הגוברת לחלב בכשרות מהדרין חייבה עובד גוי לעבודה בסופי ובחגים ואם זה המצב, אזי הוא עובד גם בכל ימות השבוע. העובד הזר-התאילנדי הוא עובד זמין לשעות ארוכות, מסור, מקצועי, צייתן, בעל תפוקה מרשימה. הרפתנים בנו לו חדר או קרוואן, נתנו לו תנאים הוגנים וכל שגרת העבודה מאז בנויה סביב נוכחותו של התאילנדי ברפת. העובד אינו זול בעלותו הכוללת אך התרומה שלו כיום היא קריטית להמשך קיומן של רפתות משפחתיות רבות.

הרפתן הישראלי עבר לחיות "חיים נורמליים", עם מנוחה בסוף היום והשבוע, חופשה שנתית ויש גם שהוא יצא מהרפת לעבודת חוץ והשאירה לתאילנדי להפעלה שוטפת.

מסיבות רבות, החליטה המדינה (לדעתי בצדק) שהיא רוצה לטפל בסוגיית העובדים הזרים ולפעול לצמצום דרמטי של היקף העסקתם בישראל. נחתם הסכם עם התאחדות חקלאי ישראל על צמצום מספר העובדים בחקלאות ב-30% בחמש שנים ואנחנו מרגישים שההחלטות מתקרבות בהדרגה גם אלינו.

עורך אחראי: יוסי מלול טל. 052-2412589

• התאחדות מגדלי בקר בישראל: פארק התעשייה קיסריה 38900

ת"ד 3015 טל. 04-6279700 פקס. 04-6273501

דואר אלקטרוני: hmb-malul@icba.org.il אתר אינטרנט: www.icba.org.il

• הפקה ומודעות: ש.ג.אר מדיה ומידע בע"מ טל. 03-6959352 פקס. 03-6956116

דואר אלקטרוני: snercom@inter.net.il • אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

• המאמרים ומודעות הפרסומת הם על דעת הכותבים בלבד ואינם משקפים את דעת המערכת

